

Christi, qui est ipsa sapientia, corriget aut emendabit? & nonne quod
sic ordinatum, atque a Spiritu S. per Paulum repetitum est ad no-
stram salutem, prævalebit ei, quod nobis est vitium aliter? Adeone &
Ecclesiæ Collectio plane deserenda, quoties verbum Dei est audiendū,
quam tamen Apostolus commendat & urgat Hebr. X. 25?
Quod si enim in usurpando Sacramentum solitudo, vel congregatio
minor ad devotionem magis conducit, cur nec idem in audiendo
verbum valeret? Corruat sic publicus Dei cultus oportet, necessum
que erit, ut coetus in conventicula dissolvatur, in quorum alio præ-
valeat Apollo, Petrus in alio, in alio Paulus. Quale quid novum Co-
sinthiorum schisma esset a Paulo reprehensum 1. Cor. 3. 4. Addo:
Quid devotio aliud est, quam fidei exercitium, cuius in usu Eucha-
ristiæ proximum objectum est universale Christi meritum, ad quod
quilibet homo, quisquis sit, per fidem accessum habeat, cuius sig-
num ac arrabo sic hoc sacramentum, scilicet Christum se pro omni-
bus, applicative etiam, quotquot manducant, in mortem dedisse, &
suum sanguinem pro omnibus, quotquot hic bibunt, in ara crucis
profudisse. Quæ ergo major exfuscatio devotionis esse potest,
quam si quis in frequentiori coetu secum expendat, stare se hic in
communione gratiæ cum multis, sed communionem gloriæ cum ad-
huc pluribus esse exspectandam, item coram DEO in participanda
sua gratia nullum hic esse hominum discrimen, sive quis dives, sive
pauper sit, modo credat, indeque Deo suo pro tam universalis gratia,
& Christo Redemptori suo pro Universitate lui meriti gratias agat,
firmiterque constituat, se propter Deum & Christum nunc quoque
proximum, tanquam cohæredem æternæ & gratiæ & gloriæ, diligere
velle. Hæc vera devotio circa Eucharistiam, cui cœrus copiosus
non obest, sed prodest. Dicis, in frequentiori coetu competiri mul-
ta obstacula, quibus mens distrahitur. Sed quis est vel ex vilissimis,
qui dicere hoc non possit? Et nonne idem in solitudine fieri potest,
ut priusquam Orationem Dominicam quis absolvat, agnoscat ani-
mum aliquoties ita fuisse distractum, ut recollectione opus fuerit?
Orandus est hic Deus, ut per Spiritum S. cogitationes nostras dirigat
in hujus tam sacro-sancti Mysterii fervidam contemplationem, ob-
stacula a nobis revocet, memoremque nostram exfuscat, ut attendat

piis